

Μνημόσυνο για τον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη στην Πάτρα

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Πατρών](#)



Μέσα σε κλίμα κατάνυξης και συγκίνησης, τελέστηκε την Κυριακή, 6.2.2022, το μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του αοιδίμου Θεοδώρου Κολοκοτρώνη, με τη συμπλήρωση 179 ετών από την κοίμησή του, που συνέβη στις 4 Φεβρουαρίου 1843.

Της Θείας Λειτουργίας, στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Ευαγγελιστρίας Πατρών και στο Ιερό Μνημόσυνο προέστη ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ. Χρυσόστομος, ο οποίος αναφέρθηκε στον μεγάλο Αρχιστράτηγο και πρωτεργάτη της ελευθερίας της Πατρίδος μας.

Τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα του μεγάλου αυτού ανδρός, ετόνισε ο Σεβασμιώτατος, ήταν:

Η βαθειά του πίστη στο Θεό και η ευλάβειά του.

Η μέχρι θυσίας αγάπη του για την Πατρίδα.

Η συγχωρητικότητα μέσα από την καρδιά του, για όσους τον επίκραναν, εφόνευσαν ακόμα και το παιδί του, τον κατηγορήσαν άδικα σε δίκη στημένη, που έμεινε στην ιστορία.

Η ακραία αυστηρότητά του και η μηδενική ανεκτικότητα έναντι των προσκυνημένων και η παραδειγματική τιμωρία τους.

Για κάθε ένα από αυτά τα χαρακτηριστικά ανέφερε συγκεκριμένα γεγονότα και περιστατικά, προς επίρρωσιν των λεγομένων του. Γεγονότα που είναι καταγεγραμμένα από την ιστορία και συμπλήρωσε ο Σεβασμιώτατος:

«...Μόνο έτσι με τέτοια δύναμη ψυχής, με τέτοιους ανθρώπους, με τέτοιο μεγαλείο ψυχής έλευθερώθηκε ή Ελλάδα.

Ή μορφή του θρυλικού Γέρου του Μωρηά, πρέπει να έμπνέη διαχρονικά τους Έλληνες, για την διατήρηση των ιερών και όσιων του Γένους μας, για την διαφύλαξη ατόφιας της ματωμένης παρακαταθήκης και της λευτεριάς που την λίπαναν των Ελλήνων τά κόκκαλα τά ιερά.

Ή κληρονομιά που μάς άφησε ο Κολοκοτρώνης, είναι μεγάλη ευθύνη για τό μέλλον της Πατρίδος μας, για τά ιδανικά μας, την ιδιοπροσωπία μας, για τά παιδιά μας.

Μέ την όμόνοια και όμοψυχία οδηγήθηκαν οι Έλληνες, σέ νίκες και έγραψαν σελίδες δόξης για την Πατρίδα μας και για τόν κόσμο όλόκληρο. Ή διχόνοια ώδήγησε σέ θρήνους και καταστροφές τόν τόπο μας.

Άπαραίτητη προϋπόθεση για την πορεία της Πατρίδος μας στόν χρόνο και στην ιστορία, είναι να γνωρίσουν τά παιδιά μας, την πατρογονική δόξα, τους άγῶνες και τίς θυσίες έκ πηγῶν άψευδῶν και ὄχι από ιστορία παραχαραγμένη ή άλλοιωμένη, ως δυστυχῶς, συνέβη κατά τίς τελευταῖες δεκαετίες...».

Επίσης ανέγνωσε αποσπάσματα από την απολογία της δίκης του Κολοκοτρώνη και από την ομιλία του προς τους μαθητές στην Πνύκα.

Στο τέλος εψάλη ο Εθνικός Ύμνος.













